రౌడీ అబ్బాయి హృదయం

కె.వి.యన్.శర్మ

ప్రపంచంలోకల్లా అతి క్లిష్టమైన పదాల్లో రెండు రౌడీ, హృదయం. వీటిని నిర్వచించటం చాలా కష్టం. రౌడీ అనగా ఎవరు? "నీ స్నేహితులు" ఇది మాఇంట్లో ఉదాహరణగా ఇచ్చే అవాటు. నేను మొదట్లో చాలా మంచి వాణ్ణనికాని నా స్నేహితులందరు రాలుగాయి రౌడీ లవటంచేత చెడిపోయానని వాళ్ల దృఢ నమ్మకం. అయితే మా పక్కింటి వరలక్ష్మి వాళ్లింట్లో ఇందుకు భిన్నమైన అభిప్రాయం ఉంది. నేనే పెద్ద రౌడీనని నా స్నేహంవల్ల నా స్నేహితులు చెడిపోయారని వాళ్ల అభిప్రాయం. మా పేటలో నేనూ నా స్నేహితులు కూడా రౌడీలమే నని ఎవరి కెవ్వరు తీసిపోమని నమ్ముతారు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు రౌడీ అవునా కాదా అన్న విషయంలో యశోదకి, గోపెమ్మలకీ అభిప్రాయభేదాలు ఉన్నాయి. రాముడు అనే బాలుడు ఉన్నాడనుకోండి. అతడు మిగిలిన వారికి రౌడీలా కనిపించడం, కనిపించక పోడం మిగిలినవాళ్లకి రాముడు అనే బాలుడు మీద ఉండే అనురాగంబట్టీ మారుతుంది. లేక ఒకరి దృష్టిలో మరొకళ్లు రౌడీలా అనిపించటం అనుపించకపోవడంబట్టీ, మరొకళ్లు అంటే ఆ మొదటి ఒకరికి ఎంత అభిమానమో తెలుసుకోవచ్చును. ఇదే గణిత శాస్త్రంలో చెప్పుకోవాలి అంటే మనం మరొకళ్లలో చూసే రౌడీతనాన్ని మన కున్న అభిమానంచేత హెచ్చవేసిన యెడల ఒకటి వచ్చును. దీనికి ఉదాహరణ నాకు మొదట్లో రౌడీలా అనిపించిన నరసింహారావు నా స్నేహం పెరిగినకొద్దీ మంచివాడులా కనిపించేవాడు. ఇప్పుడు నా దృష్టిలో నరసింహారావు చాలా గొప్పవాడు. ఇల్లా అతను మారటానికి ఆరేళ్లు పట్టింది. అతను మారిందేమీలేదు. నా దృష్టిమారింది. అంతే. అయితే దానికి కారణాలు కథా ఉన్నాయి.

సాధారణంగా చాలమందికి రౌడీ అనగానే గళ్లలుంగీ, నాలుగంగుళాల వెడల్పు బెల్టు, బనియను కే. శే. ఆర్. నాగేశ్వరరావు గుర్తుకు వస్తారు. అయితే నేను ఇటువంటి వేషధారణ చేసేవాడినని అందుకని వరలక్ష్మిగారింట్లో నన్ను రౌడీ అనుకున్నారనుకుంటే అది పొరపాటు. చిన్నప్పుడు వాళ్ల జామచెట్టు మీద ఉండే నా దృష్టి వాళ్ల వరలక్ష్మి కేసి తిరిగిందని పోల్చుకోడంచేత జనించిన కోపంలో ఇచ్చిన బిరుదు అది. కాని తప్పనిసరిగా ఈ రౌడీకి వాళ్ల వరాల మూటని కాళ్లు కడిగి ధారపోసారు. అది నా చదువు పూర్తయాక జరిగిన విషయం. పెళ్ళయాక నాకు తెలిసిన మరో విషయం, రౌడీలువేరు, రౌడీ అబ్బాయిలు వేరని. ఆ జ్ఞానం నాకు వరలక్ష్మే కలిగించింది.

పెళ్ళవకముందు నన్నుచూసి "ఈ రౌడీ అబ్బాయిని ఎవరైనా పెళ్లి చేసుకుంటారా" అని అనుకునేదిట. అనుకుంటే అనుకుంది. నాతో చెప్పింది. నాకు కోపం వచ్చింది. రౌడీ అన్నందుకుకాదు, అబ్బాయి అన్నందుకు. "రౌడీ అబ్బాయి ఏమిటి చెట్టంత మగాణ్ణి పట్టుకుని రౌడీ అనాలికాని" అని కేకలు వేసాను. "ఏమో మా ఆడపిల్లలు అంతా అల్లాగే అంటారు. రౌడీ అంటే..... అమ్మ బాబోయ్! వాళ్ళంటే నిజంగా భయం వేస్తుంది. రౌడీ అబ్బాయిలంటే మేడ మీద కిటికీదగ్గర నిలబడి ఎదురింటి ఆడపిల్ల కనపడగానే నవ్వేవాళ్ళు రోడ్డుమీద ఎవరూ లేకుండా చూసి "నీ పేరిమిటి" అని అడిగేవాళ్ళు వెనకాతల నడుస్తూ, "మీరివాళ చాలా బాగున్నారు" అని పొగిడే వాళ్ళూను!"అని వివరించింది. పైగా వీళ్లను చూసి ("రౌడీ?") అమ్మాయిలు కొంచెం భయపడి, మరికొంచెం ఇష్టపడతారుట. రౌడీ అబ్బాయిలు సర్వ సాధారణంగా కొంచెం రౌడీతనం ఉంటూ, దానికితోడు అమ్మాయిలు కలలుకనే చదువు, అందం, డబ్బు కూడా ఉన్నవాళ్ళుట.

మా నాన్నగారే దగ్గరుండి నా జుట్టు కత్తిరవేయిస్తున్నరోజుల్లో, అంటే స్కూలు ఫైనలు చదువుతున్న రోజుల్లో ప్రపంచం నన్నింకా మంచివాడుగానే పరిగణిస్తూఉండటండేత నాకు నరసింహారావు రౌడీలా కనిపించాడు. అప్పటికింకా వరలక్ష్మి తమ్ముళ్లతో కుస్తీపట్టే వయస్సులో ఉండటంచేత రౌడీకి, రౌడీ అబ్బాయికి భేదం తెలుసుకుని నాతో చెప్పలేదు.

ఇంకపోతే రౌడీఅబ్బాయిహృదయం స్క్వేర్ రూట్ ఆఫ్ మైనస్ వన్‌లాగా ఊహాజనితమని అనుకుంటారు. కాని రౌడీ -అబ్బాయిలకు గూడా హృదయముంటుందని నా అభిప్రాయం. దానికి కారణం నేను కూడా ఆ కోవకి చెందినవాణ్ణవటంచే కావచ్చును. అయితే హృదయమనగానేమి ? చేతనమా ? ఆత్మ సంబధమా? ఇటువంటి ప్రశ్నలకి జవాబు తెలియదు. కాని నాకు తెలిసిందల్లా ప్రేమకి, హృదయానికి సంబంధముందని మాత్రమే. అందుకని ప్రేమించగలిగినవాళ్లకి హృదయమున్నట్టు తెలుసుకోవచ్చును. నిజమైన గట్టి ప్రేమ రౌడీ అబ్బాయిలకు కూడా కలుగుతుందని నరసింహారావు నిరూపించాడు. కనుక రౌడీ అబ్బాయిలకు హృదయముండి తీరాలి.

నరసింహారావు ప్రేమ ఒక దివ్య జ్యోతి. స్నేహంకోసం ప్రేమ త్యాగం చేసాడు. అయితే "ఇదుగోనండోయి నేను త్యాగం చేసాను" అని తెల్ల పంచ, సిల్కు లాల్చీ వేసుకుని బరువైన సంభాషణలు దొర్లిస్తూ కొట్టొస్తూ కనపడడుట. అందుకనే అతనిమీద ఎవరూ రెండు నవలలు, మూడు సినిమాలు వ్రాయలేదు. తీయలేదు. (క్రమాలంకారము) మా స్నేహితుల్లో కొంచెం తెలుగు గుర్తున్న వాణ్ణి నేనే. అందుకని నరసింహారావు తెల్లటి హృదయాన్ని ప్రపంచానికి ఎత్తిచూపటం అనే బాధ్యత నామీద వేసారు.

నాది, నరసింహారావుది, శ్రీనివాసరావుది కూడా కాకినాడే. మా ఇల్లు సూర్యారావుపేటలో పిండాల చెరువుదగ్గర. అందుకని నేను మెక్లారిన్ హైస్కూల్లో చదువుకున్నాను. చిన్నప్పటినుంచి నరసింహారావు, శ్రీనివాసరావు, పి. ఆర్. కాలేజీ హైస్కూల్లో చదివారు. నాకు వాళ్లతో పరిచయం నేను ఆ కాలేజీలో ఇంటర్మీడియేటులో జేరాక కలిగింది. శ్రీనివాసరావు ఆస్కూలుం ఫస్టు వచ్చాడు. సన్నగా తెల్లగా ఉండేవాడు. నరసింహారావు అందుకు విరుద్ధంగా దృఢంగా నల్లగా ఉండేవాడు. అందుకని నేను శ్రీనివాసరావుతో స్నేహాని కిష్టపడ్డట్టు నరసింహారావుతో చెయ్యటాని కిష్టపడలేదు. కాని తప్పనిసరి అయింది.

పరిచయం అయిన కొన్నాళ్లకి నేను, నరసింహారావు కాలేజీగేటుదగ్గరకలుసుకున్నాము. అతను ఉన్నట్లుండి "మీకు బొచ్చుకుక్కలంటే ఇష్టమేనా" అని అడిగాడు. "నాకు బొచ్చుకుక్కలంటే ఇష్టంలేదు. బొచ్చులేని కుక్కలన్నా ఇష్టంలేదు. అసలు కుక్కలంటేనే అసహ్యం" అన్నాను. అతను కాసేపాగి "నేనేదో సరదాగా అడిగితే మీరు అంత సీరియస్‌గా తీసుకుంటారేమండి? ఇందాక మనముందునుంచి వెళ్లిందో రెండుజడల అమ్మాయి చూసారా? ఆఅమ్మాయి పేరు బొచ్చుకుక్క. అదే మారుపేరు" అని వివరించాడు నా అజ్ఞానానికి జాలిపడుతూ!

"మరి ఆ అమ్మాయి వెళ్లి మీ మీద ప్రిన్సిపల్‌కి రిపోర్టుచేస్తే లేక చెప్పుచ్చుకు కొడితే" అన్నాను ఇంకా భయపడుతునే.

"శర్మగారూ! మీరుట్టి అమాయకులు. ఈ కాలేజీలో అమ్మాయిల్ని ఏడిపించని అబ్బాయిలు, ఆ మిగతా అబ్బాయిలకు, ఆఖరికి అమ్మాయిలకు కూడా లోకువే"అన్నాడు అక్కడి వాతావరణం బోధిస్తూ. నిజమే కాబోలు. అతను హైస్కూలు చదువుకూడా అక్కడే చదివాడు.

అయితే నేను ముందరే చెప్పానుకదా అప్పటికింకా నేను చెడిపోనేలేదని. ఇంకా మా అమ్మ ప్రతివారం అలవాటుగా తలంటి పోసేవయస్సు. అందుకని శ్రీనివాసరావుకికూడ నరసింహారావు వల్ల దూరంగా ఉంటూ వచ్చాను. ఆ రెండేళ్లలోను మా పరిచయం పెద్ద పెరగలేదు. ఇంటరు పరీక్షలలో నరసింహారావుకి నాతో సమానంగా మార్కులు రావటం నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. రౌడీ లెక్కడైనా చదువుతారా అని. ఈ మాటే ఎవరితోనైనా అంటే స్కూలు ఫైనలులో కూడా అతను ఆ స్కూలుకి రెండవ వాడుగా వచ్చాడని చెప్పారు.

అందుచేత కాకినాడ చదువు కట్టిపెట్టి విశాఖపట్నం పోయాము. శ్రీనివాసరావు తనేదో పెద్ద సైంటిస్టు కావాలని ఫిజిక్సు ఆనర్సులో జేరాడు. నేను నరసింహారావు ఇంజినీరింగులో చేరాము. ఇంజినీరింగు చదువు ఉత్సాహంతో గడిచిపోతోంది. నరసింహారావు ఇటు చదువులో అటు స్పోర్ట్సులో మరో పక్క ఆడపిల్లలకి పేర్లు పెట్టడంలోను కూడా విజృంభించాడు. నరసింహారావుని చూసి ఆడపిల్లలు వీడికి యూనివర్శిటీలో సీటెవరిచ్చారు అనుకోటం, ఇంజినీరింగని తెలిసి ఆశ్చర్యపోడం జరిగేవి.

ఒకసారి నేను, నరసింహారావు యూనివర్శిటీ కాంపస్‌లో నడుస్తూ ఉంటే "శర్మా! నువ్వేసారైనా కాల్‌క్యులస్ పాస్ అయ్యావా?" అని అడిగాడు నరసింహారావు. ఇదేమిటి నేను పరీక్ష తప్పిందెప్పుడు అని ఆలోచిస్తూ ఉంటే మాముందు పోతున్న అమ్మాయి

వెనక్కు తిరిగి కోపంగా "నేను పాస్ అయితే నీ కెందుకు? పాస్ కాకపోతే నీ కెందుకు?" అంది. నాకు కాళ్ళు చేతులు వణకటం మొదలు పెట్టాయి. నరసింహారావు క్లాసులో చెప్పాడు "ఆ అమ్మాయి పేరు కాల్ క్యులస్ సర్వని. ఆవిడ ఫైనలవారు కెమిస్ట్రీ. ఇంకా ప్రిలిమ్ పాస్ కాలేదు. బహుశః అవదు" అని. "ఆవిడ సంగతి మధ్య మన కెందుకు" అన్నాను. "న్యాయానికి అక్కర లేదు. కాని మామూలుగా షికారుగా నేనల్లా గర్ల్సు హాస్టలు ముందుగా బీచికి వెళ్తుంటే పై మేడ మీద చేరి ఎక్కిరిస్తుంది. అబ్బాయిల్ని ఏడిపించడం తన గొప్పతనం అని చాటుకుంటూ ఉంటుంది" అని వివరించాడు. ఏమిటో ఈ నరసింహారావు అనుకున్నాను.

మరోసారి ఆర్ట్సు కాలేజీ (పాత) మేడ మీద మంచి ఒక అమ్మాయి మా వెనకాతల నడుస్తున్న మరొక అమ్మాయిని రమ్మని పిలిచింది. ఈ విషయం నరసింహారావుకు తెలియకపోలేదు. కాని ఆ అమ్మాయి తనను పిలిచినట్టుగా భ్రమపడ్డట్టు "నాకిప్పుడు ప్రొఫెసర్‌గారి క్లాసుంది. తరువాత కనిపిస్తాను" అని చరచర నడిచాడు.

ఇంకోసారి ఇంకో అమ్మాయిని రోడ్డు మీద నిలేసి "మీ పేరు రాధ కదండి. మీ సంగతి ఆ విద్యాదేవి చెప్పింది. మీది రాజమండ్రి కదూ! ఏ కాలేజీలో చదివారు?" అని హడావిడిగా అనేసాడుట. ఆవిడ ఎవరో ఘటికురాలు "రాజమండ్రిలో ఎన్ని కాలేజీలు ఉన్నాయండి? ఇంతకూ ఆ విద్యాదేవి ఎవరో నాకు తెలియదు" అందిట నిర్మొహమాటంగా. దాంతో నరసింహారావు నాదగ్గరకి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి "గురూ! క్లీన్ బౌల్డు. మధ్య స్టంపు ఎగిరి మూడుగజాల అవతల పడింది" అంటూ నవ్వేసాడు. అపజయాలు ఎప్పుడూ నరసింహారావుని బాధించలేదు.

నేనెప్పుడైనా "ఏ అమ్మాయి తండ్రో, అన్నో నిన్ను తన్నడానికి తప్పకుండా వస్తాడు" అంటే "ఆ తన్నడానికి వస్తే మనమేమా వూరుకునేది" అనేవాడు.

"ఏం చేస్తావేం?"

"అన్నాళ్ళుగా ఇన్ని పరుగు పందాల్లో

రౌడీ అబ్బాయి...

పాల్గొన్నాను. ఆమాత్రం అందకుండా పారిపోలేనా" అనేవాడు కళ్ళు చికిలించి, నవ్వుతూ.

ఇల్లాంటి వేషాలే ఏ రాజకపూరో, దేవానందో, నాగేశ్వరరావో వేస్తే సినిమాల్లో చూసి అభినందించే అమ్మాయిలు, ఉపాధ్యాయులు నరసింహారావుని రౌడీ అన్నారు. అయితే మీరు అతను రౌడీ కాదా అని నన్ను అడుగ వచ్చును. పైదంతా చదివిన వాళ్ళు అల్లా అడగటంలో తప్పులేదు. ఇంతవరకు అతని తెల్లటి హృదయం గురించి వ్రాయలేదు. తేదీల ప్రకారం వ్రాయటం వల్ల ఈ ఇబ్బంది వచ్చింది. అతని మంచితనం తెలిసే సంఘటన మూడో ఏడు చివర జరిగింది.

ఒకరోజు నరసింహారావు, నేను, శ్రీనివాసరావు చీకటిపడ్డాక బీచి వెంబడి నడుస్తున్నాము. అప్పుడు చీకటి, అప్పుడే యౌవనంలో అడుగు పెడుతున్న రౌడీ అబ్బాయి మీసంలా నల్లబడుతోంది. అక్కడక్కడ మునిసిపాలిటీ వాళ్ళ దీపాలు, లాస్టు బెంచీలో ఫస్టు వచ్చిన వాడులా, కులంలో తప్పబుట్టినవాడిలా, ఆ చీకట్లో మిగిలిన దాంతో కలవకుండా మినుక్కు మినుక్కుమని వెలుగుతున్నాయి. ఆ రోజు సీతాలక్ష్మి ఊళ్ళో ఉన్న పినతండ్రిగారి కుటుంబంతో బీచికి వచ్చి కొద్ది దూరమే కదా అని ధైర్యం చేసి విడివడి, ఒంటరిగా, కొంగుతో ఒళ్ళంతా కప్పేసుకుని భూమినే చూస్తూ, భూమ్మీదే నడుస్తూ హాస్టలుకు పరిగెత్తుతున్న వేగంతో నడుస్తూ మాకు కనిపించింది. బీచి నిర్మానుష్యంగా ఉంది. నరసింహారావును ఎప్పుడు చూసిందో తెలియదు కాని, భయపడి వేగం హెచ్చించింది. నరసింహారావు వేదాంతిలా నవ్వి ఉరుకున్నాడు. కాని అంతవరకు ఇసుక దిబ్బల వెనుక ఉన్న రెండు యువక సింహాలు, స్లాక్సు తాలూకు చేతులు తమ బైసెప్సు కనపడేలా మడత పెట్టి తమ తాలూకు చేతుల్లో సిగిరెట్లు పట్టుకుని విలాసంగా బయటికి వచ్చి పరిగెత్తుతున్నట్టు నడుస్తున్న సీతాలక్ష్మి వెనకాతల పడి "ఏమండి మాకేసి చూడరాదా! మీ పమిట కొంగు తగిలితే మా జీవితం ధన్యమవుతుందనుకునే మాకు ఆ అదృష్టం కలుగకుండా నిండుగా కప్పుకున్నారు కదా, మీ వంపుల సొంపులు.." అంటూ అవాకులు చెవాకులు మాట్లాడుతూ నడుస్తున్నారు. స్వతహాగా ధైర్యవంతుణ్ణే కాని నేను "మనం తొందరగా పోదాం" అన్నాను. శ్రీనివాసరావు "అవును అదే మంచిది" అన్నాడు.

నరసింహారావు మటుకు "పాపం ఒంటరిగా ఉన్న ఆవిడను ఆ వెధవలు అల్లా అల్లరి పెడుతుంటే చూస్తూ ఉరుకుందామా?" అని మా జవాబు కోసం ఎదురు చూడకుండా వెళ్ళి అందులో ఒకడి జబ్బ పుచ్చుకుని "ఏం వంట్లో బాగాలేదా? ఆఅమ్మాయి మిమ్మల్ని ఏం చేసిందని?" అని అడిగాడు.

"అనవసరంగా మా జోలికి రాకండి" అన్నాడు ఒకడు.

"ఈయన సంగతి మనకి తెలియదనుకుంటున్నాడు. అందుకే నీతులు బోధిస్తున్నాడు" అన్నాడు హుషారుగా రెండోవాడు.

"నేను బుద్ధిమంతుణ్ణని చెప్పటంలేదు. కాని నేను తలవొంచుకుపోయే అమ్మాయిల జోలికి పోను" అన్నాడు నరసింహారావు. ఆపైన "ఎవరైనా పోతే ఉరుకోను."

అంతే మాట మాట పెరిగి కలబడ్డారు. నేను, శ్రీనివాసరావు కూడా కలిపించుకుని విడదీసి సర్ది పంపేసాము. ఈ హడావిడిలో నరసింహారావుకి "థాంక్సు" చెప్పాలన్న భావం కూడా కలగక, లేక అవసరం లేదనుకునో సీతాలక్ష్మి పరిగెత్తుకు హాస్టలుకు చేరుకుంది. ఆతరువాత నరసింహారావు చెప్పాడు. "నేను అబ్బాయిల జోలికి వచ్చే రౌడీ అమ్మాయిల్ని అల్లరి పెడతాను కాని, బుద్ధిగా ఇతర్ల జోలికి రాకుండా ఉండే అమ్మాయిలను గౌరవిస్తాను. ఇంకోళ్ళు గౌరవించకపోతే బాధపడతాను." మనం రౌడీలనుకునే వాళ్ళకి కూడా నీతి నియమాలు ఉంటాయి. వాళ్ళకున్న విచక్షణా జ్ఞానం ఒక్కోసారి మనలాటివాళ్ళకుండదు.

ఆ వేసంగి సెలవల్లో ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు నరసింహారావు మా యింటికి వచ్చి పక్కింటికేసి చూసి "ఎవరి అందా

భరిణ; అదృష్టవంతుడివి.” అన్నాడు. ఎవరా అని చూసాను. వరలక్ష్మి వోణీలు వేసుకుంటోంది. ఈసారి జామచెట్టు కింద నిలబడి ఉంది. మీద కాక. అంత వరకు వరలక్ష్మి అందమైనదని నాకు తట్టలేదు. “నీకు నచ్చిందా” అన్నాను. “నీదిగా నాకు నచ్చింది. నాకు మిత్ర ద్రోహం అలవాటులేదు” అన్నాడు. ఆ తరువాత వరలక్ష్మి నావంక చూస్తే నవ్వడం మొదలుపెట్టాను. మొదట్లో భయపడి రెండు మూడు రోజులు కనిపించడం మానే సింది. తరువాత ఎవరూ చూడకుండా కిటికీ దగ్గరికి చేరేది. ఆ రోజుల్లోనే నేను వరలక్ష్మికి రౌడీ అబ్బాయిగా, వాళ్ల ఇంట్లో వాళ్లకి రౌడీగా కనిపించాను. ఆ ఏమైతే నేం, నాకు నరసింహారావు చాలా ఉపకారం చేశాడు. వరలక్ష్మిని నా దృష్టికి తెచ్చి.

తిరిగి మేము విశాఖపట్నం వెళ్లిన కొన్నాళ్లకి ఓరోజు నేను నరసింహారావుని పిలుస్తుంటే వినిపించుకోనట్టు వెళ్లి పోడం మొదలుపెట్టాడు. నేను గబగబా వెళ్లి నరసింహారావుని పట్టుకుని “ఏం? పిలుస్తుంటే వెళ్లిపోతున్నావు” అన్నాను.

“నాపేరు నరసింహారావు కాదు. వసిష్ఠ. పిలువదల్చుకుంటే అల్లాగే పిలు.”

“ఇదేం బుద్ధి”

“ఈ ఏడాది న్యూక్లియరు ఫిజిక్సు ఎం. ఎస్సి. మొదటి సంవత్సరంలో చేరిన అమ్మాయిల్లో అరుంధతి అన్న అమ్మాయి నా హృదయం దొంగలించింది. మన పేరుకు వీలుగా ఆవిడపేరు పెంచులక్ష్మి చెయ్యటం కంటే, ఆవిడ పేరుకి అనుగుణంగా నాపేరు మార్చుకోటం ఉత్తమము అని అల్లా చేసాను.” అని గంభీర ముద్ర వదిలి పకపకా నవ్వేశాడు.

శ్రీనివాసరావు ఫిజిక్సు ఆనర్సు పూర్తిచేసి ఎమ్. ఎస్సి రెండో సంవత్సరంలో జేరాడు. అతని వంకగా నరసింహారావు నన్ను ఆ డిపార్టుమెంటుకు తీసుకువెళ్లి అరుంధతిని చూపించాడు. ఆ అమ్మాయి కను ముక్కు తీరు ఏమీ బాగాలేదు. ఆమాటే అతనితో అంటే “ఆడవాళ్లకు పెద్ద కళ్ళు, నాజూకు ముక్కు ఉంటేనే అందం అని, ఆడది మెచ్చిందే అందం అని మనకి చెప్పి ఆడవాళ్ళు మోసం చేస్తారు. ఆరోగ్యం, అంగసౌష్టవం ఉన్న అమ్మాయి అయినా అందంగానే ఉంటుంది నాకు. పెద్ద కళ్లు ఉండి పుల్లలా ఉన్న అమ్మాయి అందమైందంటే నేను ఒప్పుకోను. మన అమ్మలకి, అక్కచెల్లెళ్లకి మనం నిజమైన అందాన్ని పోల్చుకుంటే ఆ ధ్యానలో పడి వాళ్లకి దూరమవుతామేమో అని భయం. అందుకనే అందము విషయంలో వాళ్ళు కూడా మనని మోసం చెయ్యటానికి చూస్తారు. తెలుపురంగే అందమని భావించే మన దేశంలో నా అభిప్రాయాల్తో చాలామంది ఏకీభవించక పోవచ్చును.” అన్నాడు. నాకు అనాటి నరసింహారావు మాటల్లో సత్యం వయస్సు వచ్చినకొద్దీ అర్థమవుతోంది.

నరసింహారావు అరుంధతిని ప్రేమించాడు. ఆ విషయం మాకు తెలుసు కాని అరుంధతికి తెలిసే దెల్లా. తన మామూలు ధోరణిలో పలకరించుదామని చూసాడు కాని ఆరు సహకరించలేదు. అరుంధతి ఎదురుపడగానే ఎక్కడలేని బుద్ధి వచ్చేది నరసింహారావుకి. తను పెద్దమనిషిలా కనిపించడానికి ప్రయత్నించేవాడు. ఆడపిల్లలు పెద్దమనుషుల్ని పెద్దగా పట్టించు కోరన్న విషయం పాపం కరదేరికి తెలుసు. ఆడపిల్లలు బుద్ధిగా ఉండే అబ్బాయి కంటే తమకేసి పదిసార్లు చూసే పెంకి అబ్బాయిని ఇష్టపడతారని ఆ తరువాత వరలక్ష్మి చెప్పింది. నరసింహారావుకి ఆమె దృష్టి నాకర్షించడానికి ఏమి చెయ్యాలో తోచలేదు. ఆటల పోటీలు ఏడాది చివర ఉన్నాయి. అందుకని దూరం నుంచి చూడ్డంతో సరిపెట్టుకున్నాడు. అతను మనోవాక్కాయ కర్మలచేత అరుంధతిని ప్రేమించాడు.

అయితే అదృష్టంకొద్దీ డిసెంబరులో శ్రీనివాసరావు వాళ్లతో అరుంధతి కూడా టూరుకి వెళ్లడంచేత శ్రీనివాసరావుకి, అరుంధతికి పరిచయం కలిగింది. అందుకని నేను శ్రీనివాసరావుని, నరసింహారావుకి అరుంధతికి పరిచయం కలుగచెయ్యమని అడిగాను. “దానికేముంది. రేపు మీ రిద్దరూ మా లాబ్‌కి రండి” అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

మర్నాడు నేను నరసింహారావు, శ్రీనివాసరావు వాళ్ళ లాబ్‌కి వెళ్లాము. అక్కడ మాకు అతను అన్నీ చూపిస్తున్నట్టు నటిస్తూ అరుంధతి దగ్గరికి తీసుకు వెళ్లి పరిచయం చేశాడు. నరసింహారావు పెద్ద ఆటగాడని కూడా చెప్పాడు. కాని ఎప్పుడూ ఆడపిల్లలతో చొరవతో మాట్లాడే నరసింహారావు బిగుసుకు

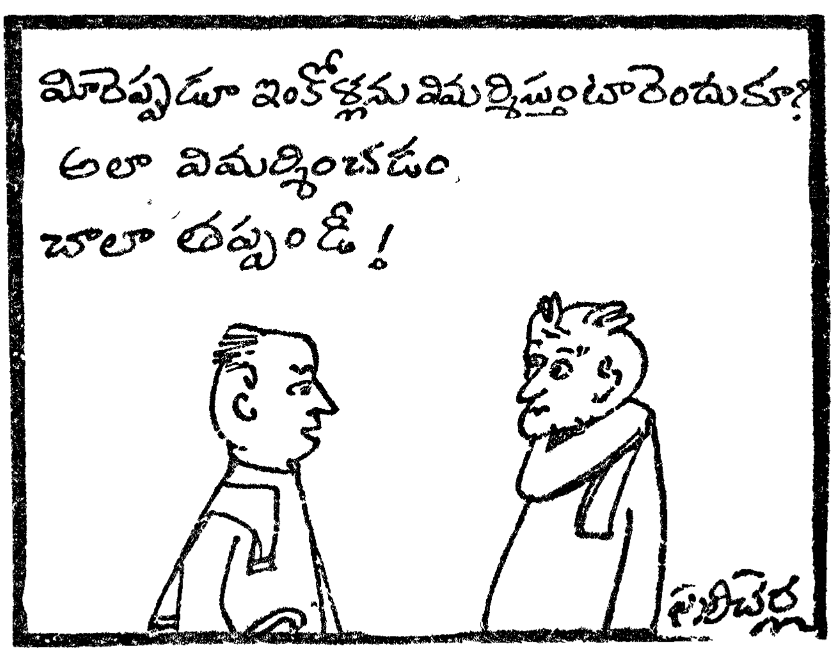

పోయాడు. ప్రతి నమస్కారము చెయ్యటం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేకపోయాడు. ఆమాటే తరువాత అంటే "మనస్సులో ఏవిధమైన భావాలు లేనప్పుడు ఏ ఆడపిల్లతోనైనా ఏ విషయమైన మాట్లాడవచ్చు. కాని ప్రేమించిన అమ్మాయితో మాట్లాడ్డానికి మాత్రం గొంతు డెక్క పట్టేస్తుంది. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. మొహం గంభీరమైపోతుంది" అని ప్రేమ లక్షణాలు వివరించాడు.

తరువాత చాలాసార్లు నోట్సు ఇచ్చే మిష తోనూ తీసుకునే మిషతోను ఆడపిల్లల హోస్టలుకు వెళ్లినప్పుడల్లా శ్రీనివాసరావు, నరసింహారావుని తీసుకు వెళ్లేవాడు. అయితే నరసింహారావు ప్రేక్షకుడుగా మిగిలిపోయే వాడు. ఒకరోజు శ్రీనివాసరావు "నేను, అరుంధతి, మరికొంతమంది స్నేహితులు కలిసి సినిమాకి వెళ్తున్నాము. నువ్వు కూడా" అంటూ పిలిచాడు శ్రీనివాసరావుని. ఆరోజు నాకు చాలా జ్వరంగా ఉంది. "శర్మకి చాలా జ్వరంగా ఉంది. అతన్ని వదిలేసి నేను సినిమాకి రాను!" అన్నాడు నరసింహారావు.

"పరవాలేదు. నువ్వెళ్లు" అన్నాను కాని అతను వినిపించుకోలేదు నరసింహారావు,

రౌడీ అబ్బాయి...

శ్రీనివాసరావు వాళ్లు వాళ్ల ప్రోగ్రామ్ వాయిదా వేసుకుంటారేమో అని అనుకున్నాడు. కాని అది అల్లా జరగలేదు. అయినా అతను బాధపడలేదు. అతని మంచితనం నన్ను మరొక్కసారి ఆశ్చర్య పరిచింది.

నరసింహారావు ప్రేమ లక్షణాలు వృద్ధి అవటం మొదలుపెట్టిన దగ్గరనుంచీ పరీక్షలు దగ్గర పడటం మొదలు పెట్టాయి. మేము బుద్ధిగా పరీక్షలు వ్రాసేటట్టు, ఆ తరువాత నరసింహారావు ప్రేమ అరుంధతికి శ్రీనివాసరావు తెలియజేసేటట్టు ఒప్పందం చేసుకున్నాం. పరీక్షలయిపోయాక నేను "శ్రీనివాసరావు బదులు నీ సంగతి నువ్వే అరుంధతికి చెప్పు" అన్నాను నరసింహారావుతో. పైగా "ఆమెకు నువ్వేవిధమయిన అభిప్రాయం కలిగించకుండా, అమెను ప్రేమించమంటే ఎల్లా ప్రేమిస్తుంది. మంచి చదువు, కొంచెం డబ్బుతో ఉండి అనాకారి కాని అబ్బాయి ఏ అమ్మాయితో నైనా ప్రేమిస్తున్నానని చెప్తే ఆడపిల్లలు గర్వపడతారు. అదే ఇతర్లచేత చెప్పిస్తే గర్వపడరు." అని కూడా చెప్పాను.

అంతా విని "పరవాలేదు. శ్రీనివాసరావు చెప్తాడులే" అన్నాడు.

కొన్ని రోజుల తర్వాత శ్రీనివాసరావు చెమటలు కారుతూ మా రూమ్‌కి వచ్చాడు. అప్పుడు నరసింహారావు గదిలో లేడు. శ్రీనివాసరావు ఎంతసేపటికీ మాట్లాడలేదు. నేను బలవంతం చేసాక చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

"నిన్న నేను, అరుంధతి బీచికి వెళ్లాం. నేను అవిడతో నేను కొన్నాళ్లుగా ఓ విషయము మీతో చెప్పాలనుకుంటున్నాను అన్నాను ఎల్లా మొదలు పెట్టాలో తెలియక తెలియక.

"నేనూ మీకో విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను" అంది అరుంధతి.

"అయితే చెప్పండి" అన్నాను.

"మీరే ముందర చెప్పండి" అంది.

"మనస్సులకి సంబంధించిన విషయం."

"నాదీ అంతేలెండి" అంది అరుంధతి సిగ్గుపడుతూ.

"మిమ్మల్ని ఎవరైనా ప్రేమిస్తే మీకు ఆ సంగతి చెప్తే ఏం చేస్తారు" అన్నాను.

"ఆ పరిస్థితుల్లో మీరేం చేస్తారు ?" అని ఎదురుప్రశ్న వేసింది.

"నన్ను ప్రేమించేవాళ్లు ఉండాలే కాని తప్పకుండా పెళ్లి చేసుకుంటాను!" అన్నాను తెలివిగా జవాబు చెప్పానని సంతోషిస్తూ.

"అయితే మిమ్మల్ని నేను ప్రేమిస్తున్నాను" అంది అరుంధతి.

నాకేం జవాబు చెప్పాలో తెలియలేదు. రెండు రోజుల్లో సమాధానం చెప్తానని చెప్పాను. నాకు ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలో పాలుపోడంలేదు. నరసింహారావుతో ఈ విషయం నేను చెప్పలేను. దయచేసి నువ్వు చెప్పు" అని శ్రీనివాసరావు ముగించి తన రూమ్‌కి వెళ్లిపోయాడు.

నరసింహారావు దీన్ని ఎల్లా తీసుకుంటాడో! ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ఇతర్ల జోక్యం మంచిదికాదు. ఎవరివి వాళ్లే పరిష్కరించుకోవాలని చెప్తే విన్నాడు కాదు. ఏం జరిగితే అది జరుగుతుందని నరసింహారావు వచ్చాక జరిగిన విషయం చెప్పాను.

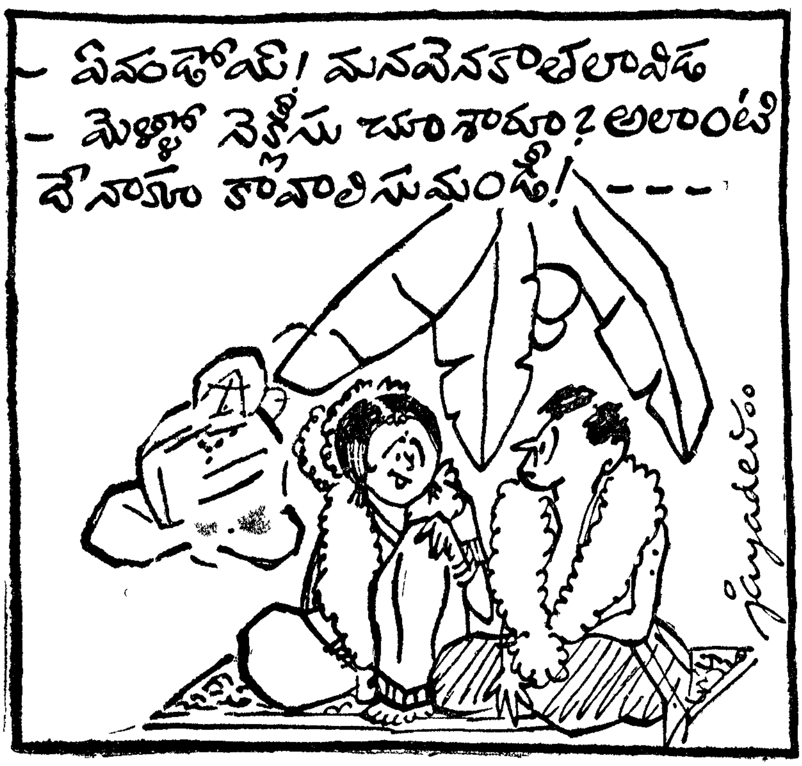

అతను తొణకలేదు.

"అరుంధతి శ్రీనివాసరావుని ప్రేమించింది కనుక ఆవిడకేసి నేను కన్నెత్తి కూడా చూడను. శ్రీనివాసరావుకి అరుంధతి అంటే ఇష్టం ఉంటే ఇద్దరూ పెళ్లి చేసుకోడం మంచిది. శ్రీనివాసరావు నాకోసం త్యాగం చేస్తానన్నా ఆవిడను చేసుకోను" అని తెగేసి చెప్పేడు. అతని మొండి మాటల వెనుక గాయపడిన తన హృదయాన్ని దాచేసుకుంటూ. మగవాడెవడూ ఇతర్లని ప్రేమించిన స్త్రీని పెళ్లిచేసుకోడానికి మామూలుగా ఇష్టపడడు. కనుక నరసింహారావు అరుంధతిని చేసుకునేది లేదు అతను గాయపడ్డాడు. కనీసం అరుంధతి అయినా బాధపడకుండా ఉండాలంటే శ్రీనివాసరావు ఆమెను చేసుకోడం ఉత్తమం.

మర్నాడు "నరసింహారావు ఏమీ అనుకోకపోతే నా కిష్టమే" అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

"ఈనాటి ది నా వసిష్ఠ బిరుద నామధేయాన్ని త్యజిస్తున్నాను." అన్నాడు నరసింహారావు నవ్వేస్తూ. ఆ నవ్వుకి అతని కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. బిరుదుల్ని త్యజించటం ఎంత కష్టమైన పనో ఈనాడు కనిపించే రావుబహాదూర్లని, సాహెబుల్ని చూస్తే తెలుస్తుంది.

శ్రీనివాసరావు పెళ్లిలో నరసింహారావు హడావిడిగా తిరుగుతున్నాడు. అతని కళ్లలో పూర్వపు మెరుపు లేదు. ఇంతలో ఒక అమ్మాయిని "మీపేరు సరోజ కదండీ. మీది బందరు అవునా" అని పలకరించటం కనిపించింది. కాని ఆ ఉత్సాహము వెనుక, హడావిడి వెనుక అతను మింగిన హాలాహలం ఉంది. అతని చిలిపితనం వెనుక సున్నితమైన హృదయం ఉంది. ఆ హృదయం ప్రేమించే శక్తి గలది. కాని ఆ రౌడీ అబ్బాయి తన ప్రేమను గాయాన్ని ప్రపంచానికి కనపడకుండా దాచేసుకున్నాడు. ●

ఋతుక్రమం ఆలస్యమైతే?
విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన "దేవి పిల్సు" వాడండి
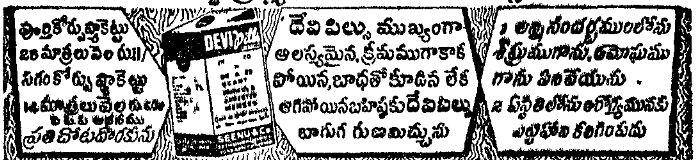

దేవి పిల్సు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన లేక ఆగిపోయిన బహిష్టుకు దేవి పిల్సు బాగుగ గుణమిచ్చును
MFRS - SEENU & CO., MADRAS-21
స్టాకిస్టులు సిటీ ఫార్మ డిస్ట్రిబ్యూటర్సు, రాంగోపాల్ వీధి, విజయవాడ-1.

చార్మిస్ మీ ముఖవర్చస్సును మనోహరముగా చేస్తుంది!

ఉత్సాహవంతులుకండి... లాలిత్యం పొందండి...
రోజంతా శోభచేకూర్చుకోండి!
మీకు రోజంతా శోభ చేకూర్చుటలో సహాయపడే కొత్త చార్మిస్‌తో చల్లగా, సేదదేరి ఉండండి. కొత్త ఆకర్షణీయమైన డబ్బాలో లభించే చార్మిస్ యొక్క ఆనందప్రదమైన వాసన మిమ్మల్ని సేదదేర్చుటలో ఇంద్రజాలములా పనిచేస్తుంది... మిమ్మల్ని ఉత్సాహవంతుల్ని చేస్తుంది... మిమ్మల్ని మనోహరముగా కనబడేలా చేస్తుంది.
చార్మిస్
టాల్కమ్ పౌడర్ ఆనందప్రదమైన వాసన కలిగి ఉన్నది